

Tilsvarende kan fuldbyrdelse afslås, hvis påtale er opgivet for forholdet her i landet, og betingelserne for fuldbyrdelse ikke er opfyldt. Der sigtes her til omgørelsesfristen i retsplejelovens § 724, stk. 2, og til betingelserne for genoptagelse i retsplejelovens § 975.

Der henvises endvidere til pkt. 3.3.3.1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 7.

Som med afslagsgrunden i § 7, stk. 2, er det ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at de danske myndigheder af egen drift skal iværksætte en undersøgelse af, om der er afsagt dom for forholdet i en anden stat.

Til § 9

Bestemmelsen indebærer, at det, når betingelserne for fuldbyrdelse er opfyldt, kan bestemmes, at fuldbyrdelsen udsættes, hvor fuldbyrdelse vil skade igangværende efterforskning i Danmark.

Der kunne f.eks. være tale om en situation, hvor beslaglæggelse af et narkoparti for tiden kan skade den strafferetlige efterforskning af en sag om videresalg af partiet. Det vil være op til anklagemyndigheden at vurdere, om der i sådan sag er grundlag for at udsætte indbringelsen af anmodningen for retten og dermed fuldbyrdelsen af kendelsen.

I givet fald underretter anklagemyndigheden den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, jf. lovforslagets § 10, nr. 4. Bestemmelsens ordlyd forudsætter, at anklagemyndigheden forud for en sådan beslutning påser, om betingelserne for fuldbyrdelse er opfyldt, idet der i modsat fald straks bør gives afslag i overensstemmelse med proceduren i lovforslagets § 49.

Hvis aktivet eller bevismidlet allerede er beslaglagt i Danmark i forbindelse med strafferetlig efterforskning, eller hvis andre foreløbige retsmidler er iværksat, bør fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelsen alligevel gennemføres for at undgå, at andre foretagne dispositioner over den pågældende genstand eller det pågældende formuegode vil få prioritet forud for den udenlandske beslaglæggelseskendelse. Der bør således i givet fald foretages en beslaglæggelse med sekundær prioritet.

Beslaglæggelsen vil i sådanne situationer formentlig ofte kunne gennemføres ved, at den, mod hvem indgrebet retter sig, meddeler skriftligt samtykke, jf. lovforslagets § 50, stk. 2, og retsplejelovens § 806, stk. 7. Er det ikke muligt, træffes afgørelsen af retten.

Endvidere følger det af lovforslagets § 9, stk. 2, at så snart grunden til udsættelse er ophørt, træffes de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen. Bestemmelsen fastlægger ikke

nogen eksakt overgrænse for udsættelsens varighed, men tilsigter alene at gøre det klart, at en beslutning om udsættelse efter lovforslagets § 9, stk. 1, samtidig indebærer en forpligtelse til løbende at være opmærksom på, om grunden til udsættelsen ophører.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse opregner samlet de tilfælde, hvor de danske myndigheder vil være forpligtede til at underrette udstedelsesstatens myndigheder om sagens gang.

Det gælder, når der gives afslag efter §§ 6-8, når det viser sig praktisk umuligt at fuldbyrde kendelsen, når fuldbyrdelsen udsættes efter § 9, når udsættelsen ophører, hvis fuldbyrdelsen underlægges begrænsende foranstaltninger, og når fuldbyrdelsen er afsluttet.

§ 10, nr. 5, hvorefter der skal gives underretning om foranstaltninger, som begrænser fuldbyrdelsen, indebærer, at der skal gives underretning, hvis der er foretaget beslaglæggelse, men denne alene har sekundær prioritet. Der henvises herom til pkt. 3.3.4 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 9.

Som nævnt ovenfor findes der endvidere en særlig underretningspligt i forbindelse med ophævelse af beslaglæggelsen i overensstemmelse med lovforslagets § 11, stk. 2. Denne underretning har en sådan tilknytning til § 11, at det er fundet mest hensigtsmæssigt at lade underretningspligten fremgå direkte af § 11 i stedet for af § 10.

Underretningen skal ske skriftligt og uden unødigt ophold, men der gælder ikke derudover formkrav til underretningen.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at beslaglæggelsen som udgangspunkt skal opretholdes, indtil det er afgjort, hvorvidt det pågældende bevismateriale eller formuegode kan overføres til udstedelsesstaten.

Bestemmelsen er dog ikke absolut, idet der er mulighed for – efter høring af udstedelsesstaten – at opstille betingelser med henblik på at begrænse beslaglæggelsens varighed. Retsplejelovens § 805, stk. 2, finder anvendelse i denne situation. Det følger af denne bestemmelse, at kan indgrebets øjemed opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder sikkerhedsstillelse, kan der med den, mod hvem indgrebet retter sig, træffes skriftlig aftale herom.

Hvis det i overensstemmelse med de betingelser, der opstilles for at begrænse beslaglæggelsens varighed, påtænkes at ophæve beslaglæggelsen, f.eks. hvis der i overensstemmelse med aftale herom faktisk stilles sikkerhed, skal udstedelsesstaten underrettes her-